

Sygn. akt VII U 967/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2018 r. w Warszawie

sprawy T. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wypłatę emerytury

na skutek odwołania T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 2 lipca 2018 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala wysokość i podejmuje wypłatę emerytury T. S. na dzień 18 kwietnia 2018 r.

UZASADNIENIE

W dniu 26 lipca 2018 r. **T. S.** złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 2 lipca 2018 r.

znak: (...),i wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu świadczenia emerytalnego od dnia 18 kwietnia 2018 r. zgodnie z wnioskiem złożonym w ZUS. Odwołujący zarzucił powyższej decyzji, że przyznano m emeryturę od 1 czerwca 2018 r. pomimo, iż wnioskował o przyznanie emerytury od 18 kwietnia 2018 r.

W uzasadnieni odwołania ubezpieczony wskazał, że organ rentowy decyzją z dnia 20 kwietnia 2018 r. przyznał mu świadczenie emerytalne w kwocie zaliczkowej na podstawie dokumentów złożonych z wnioskiem z dnia 9 kwietnia 2018 r. dotyczących okresu zatrudnienia w latach 1971-2009. W decyzji tej znajdowała się informacja, że wypłata emerytury zostaje zawieszona do momentu złożenia w ZUS świadectwa pracy od ostatniego pracodawcy. Odwołujący zaznaczył przy tym, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło w terminie, tj. 17 kwietnia 2018 r. i pracodawca wysłał do ZUS informację o tym fakcie i podpisaniu z odwołującym umowy zlecenia. Świadectwo pracy z ostatniego miejsca pracy zostało przez niego złożone w ZUS w dniu 26 kwietnia 2018 r. wraz z pozostałą dokumentacją z zatrudnienia w latach 2010-2018. W ocenie odwołującego ukaranie go za opóźnienie w złożeniu świadectwa pracy poprzez odebranie mu świadczenia za okres od 18 kwietnia do 31 maja 2018 r. jest zbyt dotkliwe. Ponadto odwołujący zwrócił uwagę,

że w decyzji z dnia 20 kwietnia 2018 r. wyliczona wysokość emerytury wynosiła 3.482,14 zł, natomiast w decyzji z dnia 2 lipca 2018 r. wynosi 3.309,22, co jest dla niego niezrozumiałe, skoro dostarczył dodatkowe dokumenty z lat pracy 2010-2018 r. (odwołanie k. 3-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 sierpnia 2018 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie organ rentowy potwierdził informacje dotyczące przyznania odwołującemu emerytury w kwocie zaliczkowej na mocy decyzji z dnia 20 kwietnia 2018 r. oraz zawieszeniu wypłaty emerytury z uwagi na kontynuowanie stosunku pracy na podstawie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach. Wyjaśnił przy tym, że odwołujący został poinformowany, że podjęcie wypłaty emerytury następuje nie wcześniej niż od miesiąca, w którym został zgłoszony wniosek o podjęcie emerytury wraz

z dokumentem potwierdzającym rozwiązanie stosunku pracy w myśl art. 116 ust. 1 i 5 ww. ustawy. Ponieważ odwołujący złożył powyższy wniosek w dniu 26 czerwca 2018 r.,

organ rentowy zaskarżoną decyzją wznowił wypłatę od 1 czerwca 2018 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca w którym zgłoszono wniosek ze świadectwem pracy. Ponadto organ rentowy wyjaśnił, że wskazana przez odwołującego różnica w wyliczeniu świadczenia w decyzji

z 20 kwietnia 2018 r. i obecnie zaskarżonej wynika ze sposobu waloryzacji wskazanego w art. 25 i 25a ustawy emerytalnej (odpowiedź na odwołanie k. 6 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 kwietnia 2018 r. T. S. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. wniosek o emeryturę z załącznikami (wniosek

o emeryturę k. 1-7 a.r.). W dniu złożenia wniosku T. S. był zatrudniony

w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, stanowisku operatora obrabiarek skrawających. Odwołujący wskazał tą okoliczność w powyższym wniosku. Stosunek pracy odwołującego z ww. pracodawcą został rozwiązany za porozumieniem stron z dniem 17 kwietnia 2018 r. (świadectwo pracy 19 a.r., wniosek o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron k. 5 a.s.).

Po rozpoznaniu wniosku odwołującego z dnia 9 kwietnia 2018 r. ZUS (...)Oddział w W. wydał w dniu 20 kwietnia 2018 r. decyzją znak:(...)

na podstawie której przyznał odwołującemu zaliczkę na poczet emerytury od 18 kwietnia 2018 r., tj. od daty osiągnięcia wieku 65 lat, w wysokości 3.842,14 zł. Jednocześnie organ rentowy zaznaczył, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia przez odwołującego (decyzja ZUS z 20.04.2018 r. k. 9-11 a.r.).

W dniu 26 czerwca 2018 r. T. S. złożył w ZUS (...)Oddział w W. wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalnego. Do wniosku odwołujący załączył dokumentację z zatrudnienia za lata 2010-2018 r., w tym świadectwo pracy wystawione przez (...) Sp. z o.o. za okres od 2 lipca 2012 r. do 17 kwietnia 2018 r. (wniosek z załącznikami k. 15-17 a.r.).

Następnie ZUS (...) Oddział w W. wydał w dniu 2 lipca 2018 r. decyzję

znak: (...) na podstawie której ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury

w kwocie zaliczkowej od 1 czerwca 2018 r. Organ rentowy wskazał, że wysokość emerytury została obliczona zgodnie z art. 26c ustawy emerytalnej i od 1 sierpnia 2018 r. wynosi brutto 3.309,22 zł (skarżona decyzja ZUS z 02.07.2018 r. k. 21 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów

z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy i aktach rentowych, z wymienieniem kart poszczególnych akt. Dowody te nie budziły zastrzeżeń i zostały uznane przez Sąd w całości za wiarygodne. Stan faktyczny był przy tym bezsporny, spór koncentrował się natomiast

na interpretacji przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie było zasadne.

Niniejsza sprawa dotyczyła sporu co do chwili, od której Zakład Ubezpieczeń Społecznych winien był podjąć wypłatę emerytury przysługującej odwołującemu się T. S..

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1270) świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Zgodnie natomiast z art. 103a ustawy emerytalnej prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą,

na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Z kolei w myśl art. 135 ust. 1 ustawy emerytalnej w razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia, wypłatę wznawia się od miesiąca ustania tej przyczyny, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano z urzędu decyzję o jej wznowieniu.

W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy błędnie zinterpretował treść powyższych przepisów, w efekcie czego doszło do podjęcia wypłaty przysługującego odwołującemu świadczenia nie tylko w okresie późniejszym, lecz również nieprawidłowo zwaloryzowanego. Błąd organu rentowego polegał na wydaniu decyzji podejmującej wypłatę emerytury dopiero od daty złożenia świadectwa pracy, a nie od rozwiązania stosunku pracy. Wniosek o emeryturę zawiera w sobie nie tylko żądanie ustalenia prawa do świadczenia ale również żądanie jego wypłaty. T. S. złożył wniosek o ustalenie prawa i o wypłatę emerytury w dniu 9 września 2018 r., przy czym jeszcze przed wydaniem decyzji zawieszającej wypłatę świadczenia, tj. w dniu 17 kwietnia 2018 r., doszło do rozwiązania stosunku pracy z jego ostatnim pracodawcą i tym samym powstało prawo do jego wypłaty. Nie można zatem przyjąć, że złożenie przez wnioskodawcę świadectwa pracy wystawione przez (...) Sp. z o.o. jest wnioskiem inicjującym postępowanie o wypłatę emerytury

o jakim stanowi art. 135 ust. 1 ustawy emerytalnej, skoro warunki do realizacji świadczenia zostały spełnione już wcześniej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2017 r.,

II UK 252/16; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 2 czerwca 2016 r.,

III AUa 115/16).

W konsekwencji powyższego wysokość emerytury powinno zostać ustalona

z uwzględnieniem daty powyższej, a więc z waloryzacją kwartalną, której sposób przeprowadzenia określa art. 25a ustawy emerytalnej. Skoro bowiem prawo do świadczenia emerytalnego oraz jego wypłaty T. S. nabył w kwietniu 2018 roku,

to zastosowanie znajduje art. 25 ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej, zaś waloryzacji należy dokonać z uwzględnieniem waloryzacji dokonanej za czwarty kwartał poprzedniego roku,

a więc przy zastosowaniu zasad waloryzacji przyjętych przez ZUS przy obliczeniu wysokości świadczenia na mocy decyzji z 20 kwietnia 2018 r.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy, uznając odwołanie za zasadne, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił skarżoną decyzję i orzekł o ustaleniu wysokości i podjęciu emerytury T. S. na dzień 18 kwietnia 2018 r. zgodnie z sentencją wyroku.

Zarządzenie: (...)

K.S.